

ZAWÓD FIZJOTERAPEUTY WE FRANCJI

DEFINICJA:

We francuskim Kodeksie Zdrowia Publicznego (Ust. L4321-1 do L 4321-21 oraz R 4321-1 do R4321-13) znajdziemy definicję oraz uregulowania prawne związane z zawodem fizjoterapeuty (fr. *masseur-kinésithérapeute*, w skrócie *MK*). Wykonywanie tego zawodu podlega obowiązkowi zarejestrowania dyplomu lub tytułu zawodowego w odpowiednich urzędach państwowych oraz wpisowi do rejestru fizjoterapeutów (tzw. *Ordre de masseurs-kinésithérapeutes*).

Przez fizjoterapię (fr. *masso-kinésithérapie*) rozumie się działanie, które dzięki wiedzy i umiejętnościom manualnym oraz środkom technicznym, ma na celu przywrócenie pełnej lub maksymalnej możliwej do osiągnięcia sprawności fizycznej pacjenta, zapobieganie nawrotom i postępowi chorób oraz usuwanie dolegliwości.

Na zlecenie lekarza, fizjoterapeuta ma za zadanie aktywnie uczestniczyć w leczeniu pacjenta korzystając z następujących dziedzin rehabilitacji :

- rehabilitacja danego układu lub narządu m.in. rehabilitacja ortopedyczna, neurologiczna, traumatologiczna, oddechowa, kardiologiczna oraz rehabilitacja schorzeń układu limfatycznego;
- leczenie następstw chorób czy wypadków m.in. rehabilitacja po amputacji, po oparzeniach, pooperacyjna,
- rehabilitacja określonej funkcji ruchowej m.in. rehabilitacja mięśni twarzy i narządów żucia, rehabilitacja w zaburzeniach połykania czy rehabilitacja zaburzeń równowagi.

- Na podstawie przyjętej diagnozy i wskazań lekarza, fizjoterapeuta w leczeniu pacjenta może stosować następujące czynności : (ust. R4321-13 z KZP):
- masaże, ręczny drenaż limfatyczny,
- ćwiczenia
- mobilizacja stawów ,
- rehabilitacja z naciąganiem ścięgna,
- mechanoterapia,
- relaksacja nerwowo-mięśniowa,
- elektro-fizjoterapia,
- wzmocnienie napięcia mięśniowego i usprawnianie ruchowe,
- ćwiczenia usprawniające oddychanie,
- współpraca z personelem medycznym,
- pogłębianie i aktualizowanie wiedzy oraz umiejętności zawodowych w ramach samokształcenia i w zorganizowanych formach doskonalenia zawodowego

Uchwała z 9 stycznia 2006 określa pełną listę urządzeń rehabilitacyjnych, które fizjoterapeuta może stosować lub zalecać swoim pacjentom.

PODSTAWOWE OBOWIĄZKI:

Do podstawowych obowiązków fizjoterapeuty należą:

- badanie diagnostyczne, zbieranie danych i zestawienie wyników,
- programowanie leczenia usprawniającego,
- wykonywanie i nadzorowanie zleconych pacjentom zabiegów,
- informowanie pacjenta i jego bliskich o zastosowanych metodach i postępach w leczeniu,
- sporządzanie karty przebiegu leczenia pacjenta,
- zapewnienie płynnego przepływu informacji w celu zachowania kolejności i ciągłości leczenia,
- opieka pedagogiczna nad studentami fizjoterapii oraz stażystami,
- prowadzenie badań naukowych,
- nadzór i kontrola nad powierzonym sprzętem medycznym,

WYMAGANE UMIEJĘTNOŚCI PRAKTYCZNE:

Wymagane umiejętności praktyczne to:

- umiejętność analizowania danych opisujących stan zdrowia pacjenta,
- określenie zdolności ruchowych pacjentów i stopnia upośledzenia narządu ruchu biorąc pod uwagę uwarunkowania środowiskowe i osobowe,
- postawienie diagnozy fizjoterapeutycznej,
- opracowanie programu usprawniania leczniczego dostosowanego do stanu i potrzeb pacjenta zgodnego z zasadami bezpieczeństwa i etyką zawodową,
- stworzenie z pacjentem relacji opartej na zaufaniu,
- udzielanie pacjentowi lub jego bliskim porad w celu poprawy lub powrotu sprawności psychomotorycznej pacjenta,
- ocena jakości oraz wyników zastosowanych zabiegów fizjoterapeutycznych we współpracy z pacjentem, jego bliskimi i personelem medycznym,
- organizacja pracy z uwzględnieniem ważności poszczególnych działań,
- współpraca z personelem medycznym,
- obsługa sprzętu rehabilitacyjnego.

REGULACJE ZAWODOWE:

Bez skierowania lekarskiego, fizjoterapeuta może stosować zabiegi wyłącznie w celach profilaktycznych bądź estetycznych. W innych przypadkach, leczenie fizjoterapeutyczne stosuje się na zlecenie lekarza.

Na podstawie Ust. R4321-2 kodeksu zdrowia publicznego, w ramach skierowania lekarskiego, fizjoterapeuta sporządza kartę przebiegu leczenia pacjenta, która powinna zawierać diagnozę fizjoterapeutyczną i cele leczenia; określa odpowiednie postępowanie, wybiera zabiegi, które uzna za odpowiednie dla danego przypadku,

określa potrzebną liczbę zabiegów niezbędnych do osiągnięcia wyznaczonych celów leczniczych. Ponadto, obowiązkiem fizjoterapeuty jest dostarczenie lekarzowi zlecającemu informacji o rehabilitacji w specjalnym sprawozdaniu z przebiegu leczenia danego pacjenta.

Najczęściej fizjoterapeuta współpracuje na zasadzie partnerstwa zawodowego z:

- lekarzami w zakresie leczenia rehabilitacyjnego lub konsultacji,
- wielozawodowym zespołem opiekuńczym w celu uzgodnienia kolejności zabiegów,
- psychologami lub neuropsychologami,
- dostawcami sprzętu medycznego.

Ponadto, istnieją sfery podziału kompetencji, które pozwalają rehabilitantowi poznać opinie innych specjalistów w ramach leczenia pacjenta o bardziej kompleksowym problemie.

Konsultacje są najczęściej prowadzone z:

- ergoterapeutami w kwestii rehabilitacji, powrotu do domu czy pracy, korzystania ze sprzętu rehabilitacyjnego czy przystosowania mieszkania do potrzeb chorego,
- logopedami w kwestii rehabilitacji połykania,
- położnymi w kwestii rehabilitacji zaburzeń aktywności mięśni i nerwów dna miednicy u kobiet po porodzie,
- osteopatami w zakresie schorzeń kostno-stawowych, chorób kręgosłupa oraz budowy kończyn,
- podologami w kwestii zaburzeń funkcji stopy,
- specjalistami z zakresu protetyki ortopedycznej.

DANE W LICZBACH :

Szacuje się, że we Francji jest aktywnych zawodowo około 63.000 fizjoterapeutów z czego 12.000-13.000 to osoby zatrudnione w służbie zdrowia na umowę o pracę, w tym około 800 przez związek szpitali publicznych w rejonie paryskim (*Assistance Publique-Hôpitaux de Paris*).

Warto zwrócić uwagę na dane mające związek z typem zatrudnienia. Zawód fizjoterapeuty coraz powszechniej wykonywany jest jako „wolny zawód” w ramach własnej działalności gospodarczej. Podział fizjoterapeutów ze względu na typ zatrudnienia rozkłada się na terenie Francji w sposób nierównomierny.

Odnotowuje się większe skupisko fizjoterapeutów w regionach na południu Francji, w regionie Langwedocja-Roussillon 143 fizjoterapeutów na 100 000 mieszkańców, w regionach Prowansja-Alpy-Lazurowe Wybrzeże 149 pracowników przypada na 100 000 mieszkańców, mniejsze skupisko przedstawicieli zawodu odnotowujemy w regionie Pikardia (64 na 100 000 mieszkańców), zaś na terenie całego kraju na 100 000 mieszkańców przypada średnio 98 fizjoterapeutów (źródło: DREES 2007). Równocześnie, zauważa się bardzo duże zapotrzebowanie na fachowców z tej dziedziny w regionach północno-wschodnich i północno-zachodnich, nie licząc Bretanii (źródła: DREES i CNAMTS/SNIR).

Praktyka prywatna	Pracownicy szpitali	Pracownicy innych ośrodków zdrowia (niż szpitale)	Mężczyźni	Kobiety	W SUMIE
49 666	10 626	2 310	34 368	28 234	62 602
79,3 %	16,2 %	3,7 %	54,9 %	45,1 %	100 %